

ת"פ 24180/02/13 - מדינת ישראל נגד מור מרדכי אלמקיס

בית משפט השלום בראשון לציון

04 יולי 2016

ת"פ 24180-02-13 מדינת ישראל נ'

אלמקיס

ת"פ 24198-02-13

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
מור מרדכי אלמקיס

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

ב"כ הנאשם עו"ד מוליארסקי כדורי

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע.

הנאשם הודה בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים והורשע, לפיכך, כדלקמן:

בתיק 24180-02-13 הורשע הנאשם, ביום 14.7.14, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אלה:

עבירה של תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד לפי סעיף 382א'(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"),

עבירה של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בתיק 24180-02-13: בתאריך 5.2.13, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, ברחוב משה לוי בראשון לציון, עסק הנאשם ברוכלות. בנסיבות האמורות, עת הבחין בשלושה פקחים- חגי שפרינג, אופיר דרעי ולי קפלן (להלן- "עובדי ציבור") החל יחד עם אחר לאסוף את הסחורה לתוך רכבם. או אז, פנה הפקח חגי לנאשם והודיע לו שהוא מחרים לו את הסחורה כיוון שעוסק ברוכלות שאינה חוקית ובתגובה החל הנאשם להשתולל ולצעוק במקום. באותן נסיבות, עלה הנאשם על רכבו והניעו ואילו הפקח אופיר אשר שהה בחזית הרכב צעק לעברו בבקשה לכבות את הרכב. או אז, תקף הנאשם את הפקח אופיר בכך שנגח בו באמצעות רכבו בברך ימין תוך שממשיך בנסיעה כך שהפקח נפל על מכסה המנוע. בנסיבות האמורות, המשיך הנאשם לנהוג ברכבו כ- 150 מטר לערך, כאשר הפקח אופיר שכוב על מכסה המנוע וחרף הפצרותיו החוזרות בפני הנאשם שיעצור את הרכב. בהמשך לכך, עצר הנאשם את רכבו לאחר שאביעד שוקרי, שהינו עובר אורח הנהוג על קטנוע, נסע לעבר רכבו של הנאשם וביקש ממנו לעצור לאחר שהזדהה לשוטר. בנסיבות המתוארות, הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף, וכתוצאה מהתקיפה האמורה נגרמו למתלונן חתכים באצבעות שתי כפות ידיו וכן רגישות ושפשופים בברך ימנית.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן בהתאם להסדר הטיעון. יצוין כי הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

בתיק פלילי 58261-12-12 הורשע הנאשם, ביום 16.11.15, על סמך הודאתו, בעבירות אלה:

עבירה של הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א'(19 לחוק העונשין,

עבירה של תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף 382ב'(1 לחוק העונשין,

עבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) 0 נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן בתיק 58261-12-12: ביום 3.6.11, בשעה 12:40 או בסמוך לכך, בפינת הרחובות ראש פינה ונווה שאנן בתל אביב, עסק פקח עיריית תל אביב צחי צרפתי (להלן- "הפקח") בעבודתו, במסגרתה ניגש את הנאשם שעסק ברוכלות וביקש ממנו להזדהות. הנאשם סירב להזדהות בפני הפקח ובכך הפריע לעבודתו. בהמשך, ביקש הפקח להחרים סחורה שהייתה בחזקת הנאשם, ולשם כך תפס בקרטון אשר הכיל מגבות. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את הפקח בכך שתפס בידו ודחף אותו. הפקח ניסה להרים את הקרטון בשנית, ואז תקף אותו הנאשם שוב בכך שהכה בידו. עקב האירועים המתוארים לעיל, ובמסגרת מילוי תפקידו כדין, הגיע למקום השוטר דן מרש (להלן- "השוטר"). השוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין תקיפת עובד ציבור וביקש לאוזקו, תוך שהוא מבקש ממנו להושיט ידיו לשם כך. הנאשם התנגד למעצרו בכך שסירב לאיזוק, דחף את השוטר, תפס בידיו בכוח והרים את ידו השמאלית גבוה, תוך שמרחיק השוטר ממנו באמצעות ידו הימנית. על מנת להשלים את האיזוק ביקש השוטר סיועו של הפקח.

הנאשם הופנה לקבלת תסקיר משלים מאת שירות המבחן אשר יתייחס אף לתיק הנוסף ויבחן השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי.

ביום 17.5.16 שמעתי טיעוני הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן.

שירות המבחן נדרש לעניינו של הנאשם וערך ארבעה תסקירים.

התסקיר הראשון מיום 13.1.15, נערך בהתייחס לכתב האישום נשוא תיק 24180-02-13. מתוך התסקיר עולה כי הנאשם, בן 22 (נכון למועד עריכת התסקיר), מתגורר בבית אמו ועובד כשכיר בתחום פינוי אשפה. הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד, וכי נוכח גירושי הוריו יצא לשוק העבודה בגיל 14 על מנת לסייע בכלכלת הבית. הנאשם תאר חשיפה לחברה שולית בתקופת בגרותו, לעבירות רכוש וכן היקלעות לחובות כלכליים. הנאשם קביל פטור משירות צבאי. באשר לעבירות בהן הורשע בתיק 24180-02-13 הודה הנאשם באופן חלקי בביצוען. הנאשם תאר קונפליקט שניצת בינו לבין הפקחים נוכח דרישתם להחרים את הסחורה מידי, והנאשם תיאר כי עקב מצבו הכלכלי וחובותיו לשוק האפור נכנס למצב של דחק משמעותי, נתקף בהלה וחרדה והגיב בצורה אימפולסיבית תוך שחשב להימלט מהמקום. הנאשם שלל פגיעה בפקח. שירות המבחן התרשם כי ניכר שהנאשם הבין את הבעייתיות בהתנהגותו אולם התקשה להתייחס לסיכון בו העמיד את הפקח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בחור צעיר אשר מגיל צעיר חווה משבר נוכח גירושי הוריו וכי לנוכח מצבה של האם נדרש למלא תפקידים אשר לא תאמו את התפתחותו הרגשית. כמו כן התרשם שירות המבחן כי בבסיס לביצוע העבירות עומדים קשייו הרגשיים של הנאשם, חוסר בגורמי תמיכה ודחק בשל חובות כלכליים. שירות המבחן העריך כי רמת המסוכנות להישנות עבירות אלימות נמוכה וכי התוצאה הצפויה תהיה ברמה נמוכה. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ושירות המבחן המליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בצומת דרכים בין פנייה לאפיק נורמטיבי ושיקומי לבין העמקת ההתדרדרות וההסתבכות עם החוק, וציין כי הנאשם אינו מחזיק באלמנטים עברייניים מושרשים וכי טיפול במסגרת השירות כמסגרת תומכת ומציבת גבול תסייע כגורם מייצב ומכוון לנאשם. באשר לענישה סבר שירות המבחן כי עונש בדרך של צו של"צ הינו מתאים אולם בשל קשייו הכלכליים של הנאשם ציין כי הנאשם לא יוכל לעמוד בו. על כן המליץ על ענישה מרתיעה בדמות מאסר על תנאי והתחייבות.

בתסקיר מיום 3.5.15, דיווח שירות המבחן כי הנאשם טרם השתלב בטיפול הקבוצתי אליו יועד וכי הוא מצוי ברשימת המתנה. כמו כן דווח כי בתקופת ההמתנה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם חזר וביטא רצון להשתלב בהליך טיפולי ושירות המבחן התרשם כי קיימים גורמי סיכוי לשיקום וביניהם שאיפות הנאשם למימוש עצמי, פנייתו לעבודה מסודרת, הימנעו מביצוע עבירות ושיועו לאמו. שירות המבחן שב על המלצתו הקודמת.

בתסקיר מיום 24.2.16, דווח כי מבדיקות שבוצעו לנאשם נמצאו שרידי סמים וכי בהמשך לא שיתף הנאשם פעולה ולא מסר בדיקות נוספות. שירות המבחן ציין כי במצב דברים זה אין בידו להעריך באופן מלא דפוסי שימוש בסמים ונזקקות הנאשם להתערבות ייעודית בתחום זה. באשר להתייחסות הנאשם לכתב האישום בתיק 58261-12-12, צוין כי הנאשם הודה בביצוע העבירות ותיאר כי ברקע מצבו הכלכלי והחרדה והמתח שחווה עקב כך. שירות המבחן נמנע מלשוב על המלצתו הקודמת נוכח חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם.

בתסקיר מיום 11.5.16, דווח כי הנאשם מסר כי משתמש בסמים באופן מזדמן והביע רצון לטיפול. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית אך לא הגיע למפגש ובישיחה עמו מסר כי אינו נזקק לכך. שירות המבחן דיווח כי הנאשם עובד כשכיר בעבודה מסודרת וחווה דעת מעסיקו על תפקודו חיובית ביותר. עם זאת ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו פנוי להליך

טיפול. שירות המבחן התרשם כי השתלבותו של הנאשם בעבודה יציבה מסייעת בהתארגנותו ובהתמתנות שחלה במעורבותו הפלילית, וכי על כן ענישה קונקרטית בעיתוי זה תוביל לגדיעת רצף עבודתו והעמקת קשייו הכלכליים. עם זאת נמנע שירות המבחן מלהמליץ על צו של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. עונש זה, לטענת באת כוח המאשימה, חורג לקולה ממתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם והעומד בגבולו התחתון על 9 חודשי מאסר בפועל. באת כוח המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ואת האמור בתסקיר האחרון אודותיו בעניין שימושו בסמים ואי שיתוף פעולה בהליך טיפולי, אולם התחשבה בגילו הצעיר ובהודייתו.

בא כוח הנאשם ביקש לדחות את עמדתה העונשית של המאשימה והשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי והתחייבות. בטיעונו ציין את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם מגיל צעיר וטען כי העבירות כולן בוצעו על רקע עבודת הנאשם ברוכלות- עבודה בה עבד על מנת לסייע לאמו בכלכלת משפחתו ובכך, כמו גם בעובדה כי הנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות וכי כיום עובד כשכיר בעבודה יציבה יש כדי להוות שיקולים המצדיקים הקלה עמו.

דברי הנאשם.

הנאשם מסר כי הוא מבין את המסוכנות של מעשיו וטען כי בעת שביצע את העבירות היה נתון במצב של לחץ. כמו כן מסר כי הוא מתגורר עם אמו בדירה שכורה וכי עובד בשתי עבודות על מנת לעמוד בהוצאות הבית בסך של כ- 6,000 ₪ לחודש. הנאשם טען כי אינו מסרב להליך טיפולי אולם בשל מצבו הכלכלי והצורך לעמוד בהוצאות כלכלת הבית אין הוא יכול להירתם לטיפול על חשבון עבודתו.

דין והכרעה.

בבוא בית המשפט לגזור דינו של אדם, עליו להעמיד האדם במרכז הדין. גזירת הדין אינה מעשה שיפוטי טכני, סרגלי או חשבונאי גרידא. גזירת הדין, הינה מעשה שיפוטי מושכל, לעיתים מורכב קשה ורב התלבטויות. לפיכך, אין לגזור הדין על פי נוסחה טכנית של מעשי הנאשם. במקרה שלפני, מדובר באדם צעיר, יליד 5.9.92 משמע כיום כבן 24 ובעת ביצוע העבירות היה כבן 21 באישום אחד ו- 22 באישום אחר. עיון בתסקירי שירות המבחן מגלה כי משום נסיבות משפחתיות הנוצצות בגירושי הוריו, נאלץ הנאשם לעבוד ולסייע לפרנסת המשפחה. העיסוק שמצא לפרנס עצמו ומשפחתו היה רוכלות בשווקים. משום עיסוק זה גם באו הסתבכויותיו עם פקחי עירייה כמפורט בכתבי האישום.

יתירה מזו, משום נסיבותיו המשפחתיות המורכבות, והסביבה בה גדל חבר לחברה שולית שהביאה אותו לכדי שימוש

בסמים קנבואידיים כמו גם לחשיפה לעבריינות. בעניין זה, ראוי לעיין בתסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן, עיון מעמיק שכן, העולה מהתסקירים היא מסקנה מורכבת. לכאורה אין הנאשם משתף פעולה עם שירות המבחן, אלא אין זו התמונה האחת העולה. הנאשם טרוד כל כולו, מאז ילדותו וגם כיום בקשיי קיום ופרנסה. לאחרונה נטש העבודה כרוכל ועובד בעיריית חולון במחלקת תברואה, בפינוי פחי אשפה. עבודה שמבצע בשעות הבוקר המוקדמות. אחר כך, עובד בעבודה נוספת על מנת להשלים ההכנסה. הנאשם מתגורר בדירה שכורה עם אמו, מסייע בפרנסתה ובקיום הכלכלי של הבית, למעשה אפשר להבין שלמרות גילו הצעיר הינו המפרנס העיקרי. משום כך, ברורה אי הפניות להליך הטיפול המוצע לו.

כמובן, שאין לקבל התנהלות זו של אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן, שיש בפועלו לסייע רבות לנאשם, אלא שניתן להבין גישתו של הנאשם.

שירות המבחן, סבור כי הטלת עונש מאסר על נאשם - "ענישה קונקרטית מוחשית" כלשון קצינת המבחן, תוביל לגדיעת רצף עבודתו והעמקת קשייו הכלכליים. משמע, אף על פי אי נכונות הנאשם להשתלב בתכנית טיפולית, אין ההמלצה להחמרה בדיון, והמלצה זו ברורה היא.

חשוב לציין, שכן הדברים ברורים וידועים. כל אדם לרבות ובמיוחד אדם צעיר, העמל בעבודה קשה כדי לפרנס משפחתו, במקומות עבודה מסודרים, תוך השקעת מאמצים רבים, מביע דרך חיובית לחייו בציבור. אין להחליש אותו בדרך של ענישה שתפגע במאמציו לשקם עצמו ומשפחתו. אין להתעלם מהרקע לעובדות כתב האישום. ברור הוא שאיני מקל ראש במעשי הנאשם ובמיוחד בתקיפת הפקח כמתואר בכתב האישום בתיק פלילי 24180-02-13, אלא שכנגד החומרה, עומדים שיקולי השיקום, כפי שפירטתי לעיל.

איני שולל מתחמי הענישה שהוצעו על ידי התביעה, אם כי גישת התביעה, הינה מחמירה לפי שהיא מבוססת על מקרי העבר בהם הנסיבות היו חמורות יותר. אלא שכפי שפתחתי דברי לעיל, הענישה אינה מעשה טכני או סרגלי, אלא דורשת התייחסות מקיפה מושכלת והולמת המקרה ונסיבותיו של הנאשם. עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות יש בו כדי להביא לפיטוריו ממקום עבודתו בעיריית חולון, כמו גם לפגיעה כלכלית בנאשם ובאמו, ובעיקר יש בו כדי לגדוע השינוי החיובי שערך הנאשם בנסיבות חייו.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת אלימות כלפי עובדי ציבור.

חודשיים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה של התנגדות למעצר.

אני פוסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי פסילה על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום

לא יעבור עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון. יעבור עבירה כאמור ייפסל רישיונו למשך 9 חודשים.

לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם איני משית עליו עונש של קנס. אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מעבירה לפיה אם יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע בתקופה של שלוש שנים מהיום ישלם סך של 3,000 ש"ח.

לא יחתום על התחייבות כאמור יאסר למשך 7 ימים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ו, 04/07/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי